

live action

BISHOUJO SENSHI SAILOR MOON

Írta: GentleRain

A Bishoujo Senshi Sailor Moon sokunk gyerekkorának vagy tinédzser éveinek meghatározó animéje volt az RTL Klubon. Jómagam is rajongtam érte annak idején, ám most egy olyan feldolgozást mutatok be, ami szerintem méltánytalanul elhanyagolt.

Tsukino Usagi egy átlagos, tizennégy éves, alsó-gimnazista lány, aki kissé naiv, szeret álmodni, és rajong a híres énekesnőért, Aino Minakóért. Egy nap, amikor hazafelé megy az iskolából, talál egy fekete színű, a homlokán arany félhold díszítésű plüssmacskát, amit végül egy hídon hagy. Éjjel a macska megjelenik a szobájában, és elmondja Usaginak, hogy a neve Luna, Usagi pedig Sailor Moon, egy hatalmas harcos, akinek meg kell védenie a Földet a Sötétség Birodalmától. Ezen kívül meg kell találnia a többi harcost, a Hold hercegnőjét és az Ezüstkristályt is. Usagi persze nem hisz neki, egészen addig, míg Luna nem ad neki egy brosst és egy mobiltelefont, és meg nem jelenik az első ellenség.

A történetet szerintem senkinek sem kell bemutatni, hiszen egy hazánkban is ismert, méltán híres műről van szó. Az eredeti manga kapott már két anime feldolgozást – az 1992-es anime Varázslatos álmok címmel a '90-es években volt látható az RTL Klubon –, több filmet (A rózsza ígéretéhez készült magyar fandub is), valamint musicalek egész sorát. Majd eljött 2003 októbere, amikor a CBN stúdió egy 49 részes élőszereplős adaptációval örvendeztette meg a rajongókat.

Az élőszereplős változat részben követi a mangát, de Sailor Jupiter megérkezésével teljesen más irányt vesz. Behoz új karaktereket, átírja a manga egyes részeit, valamint néha egészen meglepően keveri a cselekményeket. Ezenkívül a mangával és a feldolgozásokkal ellentétben sokkal inkább koncentrálna a lányok hétköznapi életére, mintsem a harcos énjükre. Ami abból a szempont-

ból nagyon szerencsés, hogy jobban megismerjük Usagiékat, mélyebben belelátunk a lelkivilágukba, az életükbe, jobban megértjük a motivációikat, érzéseiket. Usagi és Mamoru is a civil életben szeretnek egymásba. Tehát Sailor Moon, bár érdeklődik Tuxedo Kamen iránt, de nem rohangál utána, nem lövell szívecskéket a szeme, hanem inkább a valódi énjé, Mamoru iránt érdeklődik egy idő után. A sorozat ebből a szempontból, valamint a manga-hű karakterek szempontjából zseniálisan teljesít. Usagi nem bögőmasina, és bár eleinte vonakodik a harctól, nem rendez minden youma láttán hisztis jelenetet, mint egy óvodás.

Ami, azaz Sailor Mercury karakterét ellenben picit átírták. Okos, nagyon is, de rettentően visszahúzódó, aki sokáig nem bírja a keresztnevének hívni Usagit. Kissé szégyenlős, és úgy érzi, a tanuláson kívül semmi más érték nincs benne. Viszont

„Az élőszereplős változat részben követi a mangát, de Sailor Jupiter megérkezésével teljesen más irányt vesz.”

a többiekhez hasonlóan rettentően sokat változik Usagi hatására a történet folyamán. Sőt, több is történik vele!

Hino Rei, alias Sailor Mars háttéréről is többet megtudunk. Egyedül él, az anyja meghalt, apja pedig egy szentélybe helyezte el, mert Rei állítása szerint, ahogy mindenki más, fél a spirituális képességeitől. Rei az, aki eleinte nem is akar a csapathoz tartozni, amolyan magányos farkas, de közel sem utálja Usagit. Csak nem szereti az embereket.

Az ő jelleme is közel áll a mangabelihez, de talán még komolyabb, mint az eredeti műben.

Kino Makoto, azaz Sailor Jupiter szintén magányos, viszont itt nem fiúbolond, mint az első animében. Bár volt már szerelmes. Kitartó, erős, és a végén ő is talán révbe ér egyszer.

Aino Minako, más néven Sailor Venus a mangában és az összes animében énekesnő akar lenni. Az élszereplős adaptációban már híresség, Usagi és Ami kedvenc énekesnője, aki azonban egy hatalmas titkot őriz, amiről később csak Reinek hajlandó beszélni. Nem lövöm le, mi ez a titok, mert erős spoiler lenne. Viszont itt ő is komoly, sokáig nem is hiszi el, hogy Sailor Moon alkalmas lenne senshinek, nemhogy vezetőnek. Túl gyerekesnek tartja, de később azért csak megbékélnek egymással. Minako határozott, erős személyiség, aki nem akar másokra támaszkodni, mindent egyedül akar csinálni.

De nemcsak a senshiken változtattak, hanem a Shitenou megjelenésén is. Egyedül Jadeite – és Beryl királynő - néz ki mangahűen, a többiek külsejét jelentősen átalakították, viszont visszakapták az eredeti múltjukat. Pluszban még egy kis meglepetést is tartogat róluk a sorozat, de ez spoiler lenne. Bár, aki látta a Sailor Moon Crystal-t, vagy olvasta a mangát, kitalálhat pár dolgot. De még így is vannak érdekességek a Sötétség Birodalmának lakóiról.

A két macskát, Lunát és Artemist két, nagyjából 30 centi magas plüssmacska „alakítja”, akik a CGI-nak köszönhetően tudnak beszélni és

mozogni. Ami a CGI-t illeti, pont olyan megmosolyogtató, mint a youmák – akik inkább viccesen néznek ki –, viszont a sorozat 2003-as, és inkább a fiatal korosztályt célozza meg. És persze a költségvetés sem volt túl nagy. Emiatt az átváltozások és támadások is, bár jól néznek ki, mai szemmel mégis csúnyának tűnhetnek. Viszont szerintem semmi baj nincs velük, ha az adott kort nézzük. Ha már támadások, meglepő lehet, hogy sokkal több támadást tettek bele, mint az anime első évadába. Ennek oka, hogy a későbbi évadok támadásai is szerepelnek az adaptációban. Valamint még

„És persze a költségvetés sem volt túl nagy. Emiatt az átváltozások és támadások is, bár jól néznek ki, mai szemmel mégis csúnyának tűnhetnek.”

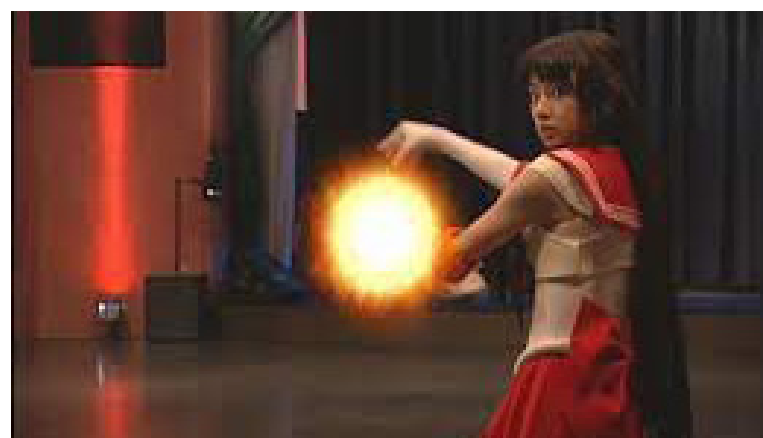
egy szembeszökő különbség a mangától, hogy Usagi és a többiek nem brosst és tollat kapnak az átváltozáshoz. Usagi egy rúzszt és brosst kap, míg a többi senshi karkötőket. Ezen kívül mindenki kap egy mobiltelefont, ami nemcsak telefonálásra jó, hanem arra is, hogy a vele készült képpel bármilyen öltözetet magukra vehessenek a lányok. Ezzel Usagi Hold tollát vették alapul a régi anime első évadából, amivel a főszereplő bármilyen alakot fel tudott öltetni. Tehát rengeteg újdonságot tartogat a live-action a nézők számára. A történet elsőre picit bugyutának tűnik, de szerintem nagyon hozza azt a tipikus Sailor Moon hangulatot. Bár az akciójelenetek kimerülnek némi ide-oda szaltózásban, ugrálásban, meg néha támadás-

ban. Ezek is picit furák, de pár epizód után fel sem tűnik.

Maguk a részek egyébként csak 25 percesek, tehát gyorsan lehet velük haladni.

Érdekeség, hogy az openingen kívül több betétdal is elhangzik, amiket a lányok énekelnek. Ezek közül talán a legtöbbit hallott a C'est la Vie című dal, amit a Komatsu Ayaka által alakított Sailor Venus ad elő. A dalokat egyébként albumban is kiadták később. Valamint meglepő lehet, hogy Luna hangját ugyanúgy Han Keiko adja, mint az 1992-es animében.

Arthemis azonban Yamaguchi Kappei (Inuyasha, Ranma ½) hangján szólal meg.

Ami a színészi játékot illeti, olyan nagy dolgot ne várjon senki, mert a Berylt alakító Sugimoto Ayán kívül a többi színész inkább énekes vagy modell. Ez a lányokra különösen igaz, egyedül talán a Sailor Marsot alakító Kitagawa Keiko – többek között ő alakította Isabelle-t a Promised Neverland c. élszereplős filmben – tudott kiemelkedni, aki a mai napig aktív színésznő. A többieknek ez volt az egyetlen vagy utolsó szerepe. Ők visszatértek a modellkedéshez, vagy legjobb esetben seiyuu szerepeket vállaltak. Viszont én ennek ellenére is azt mondom, hogy kihozták a karakterekből, amit ki lehetett hozni. Nem lehet rá egy rossz szavam sem, de komolyan. Fiatal, jórészt kezdő csapattal dolgoztak, de a végeredmény egyáltalán nem lett élvezhetetlen.

Nekem kifejezetten tetszettek a csavarok, amiket beleraktak, mivel így kissé felrázták az ál-lóvizet, új életet leheltek a történetbe. És kifejezetten jól jöttek ki a változtatások, sokszor meg-

lepők lettek a végeredmények. A sorozat vége persze borítékolható, de közel sem úgy, ahogy a mangában láttuk. Ott is csavartak még egyet.

A sorozathoz tartozik még egy egy órás Special Act (az epizódokat itt Act-nak nevezik), amely négy évvel később veszi fel a fonalat, amikor egy régi ellenség újra felbukkan. Valamint létezik még egy Act Zero, ami Sailor Venus első küldetéséről szól. Ez utóbbi csak félórás. Ezenkívül 2004-ben mutatták be a Kirari Sailor Dream c. interaktív színpadi musicalt, ami hatalmas sikert aratott. Maga a 49 epizód egyébként csak az első történetet dolgozza fel. A többit sosem adaptálták live-actionként.

Igazából, én azt tudom mondani, hogy mindeképpen érdemes egy próbát tenni az adaptációval. Már sokadszorra nézem újra, és még mindig leköt. Nem kell komolyan venni, mert bár néhol tényleg nevetséges, de mégis egy nagyon jól összerakott sorozatról van szó. Csak ajánlani tudom minden Sailor Moon rajongónak.

Személyes értékelés: 9/10

„Ami a színészi játékot illeti, olyan nagy dolgot ne várjon senki, mert a Berylt alakító Sugimoto Ayán kívül a többi színész inkább énekes vagy modell.”

Szereplők

Sawai Miyuu mint Tsukino Usagi / Sailor Moon / Serenity hercegnő
 Izumi Rika mint Mizuno Ami / Sailor Mercury
 Kitagawa Keiko mint Hino Rei / Sailor Mars
 Azama Myu mint Kino Makoto / Sailor Jupiter
 Komatsu Ayaka mint Aino Minako / Sailor V / Sailor Venus
 Shibue Joji as Chiba Mamoru / Tuxedo Mask / Edymion herceg
 Koike Rina mint Tsukino Luna / Sailor Luna
 Han Keiko mint Luna (hang)
 Yamaguchi Kappei mint Artemis (hang)
 Sugimoto Aya mint Beryl királynő
 Masuo Jun mint Jadeite
 Matsumoto Hiroyuki mint Nephrite
 Endo Yoshihito mint Zoisite
 Kubodera Akira mint Kunzite
 Alisa Durbrow mint Kuroki Mio
 Kawabe Chieko mint Osaka Naru
 Kikawada Masaya mint Furuwata Motoki
 Matsushita Moeko mint Kusaka Hina
 Moriwaka Kaori mint Tsukino Ikuko (Usagi anyja)
 Takeshi Naoki mint Tsukino Shingo (Usagi öccse)

Cím: 美少女戦士セーラームーン / Bishoujo Senshi Sailor Moon

Angol cím: Pretty Guardian Sailor Moon / PGSM

Ország: Japán

Eredeti mű: Takeuchi Naoko azonos című mangája

Hossz: 49 epizód

Műfaj: live-action, mahou-shoujo, kaland, romantikus, akció, dráma

Stúdió: CBN

TV-adó: TBS

Sugárzás:

2003. október 4. - 2004. szeptember 25.

Opening: Sae – Kirari Sailor Dream

